

دستاوردهای سی ساله دره سیلیکون تایوان گردآوری، ترجمه و تدوین: امین رضا خالقیان

تایوان، جزیره‌ای در جنوب شرقی چین است و پایتخت آن تایپه است. در گذشته به آن فرمز (نام بزرگترین جزیره این کشور) می‌گفتند. بیش از چهارپنجم مردم تایوان از تبار هان (Han) که بین قرن هفتم تا نهم میلادی به این جزیره مهاجرت کردند، می‌باشند. پس از آن از قرن دوازدهم میلادی، مالایایی‌ها (Malayan) و اقوام فوکیشن (Fukien) و کوانگ‌تونگ (Kwangtung) در این جزیره ساکن شدند. از لحاظ جغرافیایی، در عهد قدیم، تایوان با خاک اصلی چین مرتبط بود، ولی با توجه به حرکت پوسته‌های زمین، بخشی از خاک‌های ارتباط دهنده دو طرف زیر آب رفته و منطقه به تنگه تبدیل شده است. تایوان، سپس به یک جزیره مبدل شده است. هم‌اکنون پایتخت تایوان، شهر تایپه با ۳ میلیون و ۱۰۰ هزار نفر جمعیت می‌باشد.

پارک علمی هسینچو به عنوان یکی از مهم‌ترین پارک‌های فناوری جنوب شرق آسیا، امسال سی‌امین سال تاسیس خود را جشن گرفت. این پارک که به لحاظ روند توسعه، دستاوردها و نتایج حاصله آمارهای قابل توجهی را در مدت فعالیت داشته است، همواره به عنوان یکی از الگوهای موفق پارک‌های علمی و فناوری در سراسر جهان مطرح شده است و مدل‌ها و راهکارهای مدیریتی آن در قالب ارائه تجربیات موفق در سمینارهای بین‌المللی و مقالات متعدد مورد توجه قرار گرفته است.

در مطلب پیش‌رو، سعی شده است با نگاهی به دستاوردهای سی ساله این پارک، نقش آن در توسعه منطقه‌ای و ملی تایوان به عنوان موتور توسعه مورد بررسی قرار گیرد.

پارک علمی هسینچو به عنوان نخستین پارک کشور تایوان از سال ۱۹۸۰ با هدف ایجاد محیطی با کیفیت برای زندگی و کار به منظور جذب نخبگان و شرکت‌های فناوری از سراسر جهان ایجاد گردید. دولت تایوان بر این باور بود که ایجاد این مجموعه و جذب شرکت‌های برتر بین‌المللی، در نهایت به توسعه صنعتی تایوان و بازگشت نخبگان تایوانی به وطنشان منجر خواهد شد. در برنامه تدوین شده برای این پارک که در تدوین آن از مشاورین باتجربه از سایر کشورهای پیشرو در این زمینه از جمله آمریکا استفاده شده بود، این منطقه با عنوان دره سیلیکون تایوان نامگذاری شده بود و دولت وظیفه داشت زیرساخت‌ها و تاسیسات شهری پارک را با بهترین کیفیت فراهم آورد. علاوه، مقرر شده بود سه دانشگاه هم در محدوده پارک و در جوار شرکت‌ها ایجاد شود. در راستای همین برنامه، موسسه تحقیقات فناوری‌های صنعتی (ITRI)، دانشگاه ملی شینگهوا (NTHU) و دانشگاه ملی چیانوتانگ (NCTU) به عنوان مراکز تحقیقات بنیادی و نظری مستقر در پارک برنامه‌ریزی و احداث شدند. پس از مدتی و به دلیل نیاز دولت تایوان، مرکز ملی تحقیقات شتابگر نیز از سال ۱۹۹۳ در داخل پارک آغاز به کار نمود. در برنامه‌ریزی انجام شده برای پارک که مدیران ملی و منطقه‌ای تایوان در تدوین آن نقش اساسی داشتند، پیش‌بینی شد که هفت آزمایشگاه از ۹ آزمایشگاه ملی تحقیقات کاربردی تایوان هم در این پارک مستقر شود. با تجمیع دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی مذکور به عنوان بازوهای علمی پارک، زیرساخت و پشتوانه‌ای مناسب برای فعالیت‌های تحقیقاتی شرکت‌های عضو پارک ایجاد گردید.

مجموعه پارک علمی هسینچو کلیه امکانات و زیرساخت‌های شهری را برای اهالی خود در بر دارد. مراکز اقامتی و صنعتی در مجموعه پارک که مساحت کلی آن بیش از ۶۰۰ هکتار است طراحی و ساخته شده است. مراکز اقامتی این مجموعه علاوه بر منازل مسکونی، فضاهای اقامتی را در قالب سوئیت برای مهمانان دارد.

ساختار مدیریتی پارک که کار خود را از اول سپتامبر ۱۹۸۰ آغاز کرده است، ابتدا از شش بخش برنامه‌ریزی، سرمایه‌گذاری، اداری، خدمات کسب و کار، ساخت و ساز و توسعه شهری تشکیل شده بود. هر چند در ادامه با اضافه شدن پنج بخش دیگر به این ساختار، در نهایت ساختاری افقی با یازده مدیریت و معاونت شکل گرفت. کل بدنه مدیریتی پارک با هدف ارائه خدمات با بهترین کیفیت و در زمان مناسب به شرکت‌ها فعالیت می‌کنند و در صدد تحقق آرمان مرکز خدمات متمرکز هستند. این تیم مدیریتی که اکنون ۲۳۵ نفر عضو دارد، کاملاً به وسیله دولت محلی حمایت می‌شود. هرچند دولت محلی در نحوه اداره و راهبری پارک دخالت مستقیمی ندارد، لیکن ساختار مدیریتی کاملاً بر اساس هدف‌گذاری اولیه و در چارچوب اهداف و سیاست‌های تدوین شده حرکت می‌کند.

هدف دیگر تیم مدیریتی پارک، ایجاد مجموعه‌ای خود اتکاست که کلیه خدمات مورد نیاز شرکت‌ها را بصورت متمرکز در درون خود جای دهد. از جمله امکانات موجود در پارک می‌توان به درمانگاه، اداره پست، انبار گمرک، بانک، انبارهای عمومی و پایانه خودروهای سنگین اشاره نمود. همچنین در بخش‌های تفریحی پارک دسترسی به امکانات گوناگون ورزشی، رستوران، کتابفروشی، دریاچه مصنوعی، و یک مرکز خرید کوچک وجود دارد. پارک با ایجاد یک مرکز ستادی کلیه خدمات مورد نیاز را برای شرکت‌های عضو فراهم نموده است. برنامه‌های توسعه، خدمات سرمایه‌گذاری، مدیریت نیروی انسانی، خدمات کسب و کار، خدمات عمرانی و معماری، شبکه‌های اطلاعاتی، مراقبت‌های پزشکی، خدمات رفاهی عمومی، حفاظت محیطی و اطفای حریق از جمله این خدمات هستند. علاوه، دفاتر بسیاری از سازمان‌ها در پارک ایجاد

مساحت تایوان ۳۵/۹۸۰ کیلومتر مربع و جمعیت آن ۲۳ میلیون و ۱۷۵ هزار نفر است. از مهم‌ترین شهرهای تایوان می‌توان به کائوهسیونگ با ۱ میلیون و ۵۱۴ هزار نفر، تای‌چونگ با ۱ میلیون و ۷۰ هزار نفر، تای‌نان با ۷۵۶ هزار نفر و کی‌لونگ با ۴۱۱ هزار نفر جمعیت اشاره کرد.

هسینچو (که تایوانی‌ها، خود به آن «شینچو» می‌گویند)، شهری بادخیز است که در شمال تایوان و در فاصله هشتاد کیلومتری تایپه (پایتخت این کشور) قرار دارد. این شهر که یکی از مناطق خاص سرزمین تایوان است، دارای سه بلوک شمالی، شرقی و بلوک ژیانگ‌شن است. از دید دیگر، شهر به‌طور کلی به دو قسمت تقسیم شده است: محدوده شهری سنتی و محدوده جدید که همان پارک علمی هسینچو است. این شهر به‌خاطر وجود پارک هسینچو، میزبان صنایع فناوری پیشرفته شناخته می‌شود. همچنین به‌خاطر وجود فضای سبز بسیار غنی، رودخانه و وجود ۳۰ کیلومتر خط ساحلی، شرایط اقلیمی مناسبی را برای زندگی و فعالیت دارد.

سال ۱۹۵۲ میلادی دانشگاه استنفورد در ایالات متحده آمریکا، در راستای پاسخگویی به نیاز خیل عظیم فارغ‌التحصیلان خود برای ایجاد کسب و کار، زمینی را در جوار دانشگاه به فارغ‌التحصیلانی اختصاص داد که ایده‌ای مناسب برای آغاز کسب و کار داشتند. این ایده که در قدم اول به نظر می‌رسید صرفاً پاسخی به تامین فضای چند شرکت باشد، پس از چندین سال ادبیات جدیدی را با عنوان پارک‌های فناوری در توسعه فناوری و صنعتی کشورهای جهان ایجاد نمود. این ادبیات که بر پایه تجربه دانشگاه استنفورد ایجاد شده بود و البته ایجاد و توسعه مناطقی همچون سوفیا آنتی پولیس در فرانسه و شهر علمی تسوکوبا در ژاپن بر آن صحنه گذاشته بود، حضور شرکت‌های دانش‌بنیان و فناور در کنار یکدیگر را موجب هم‌افزایی، تسریع فرایند تجاری سازی ایده‌ها و در نهایت سرعت بخشیدن به توسعه فناوری در سطح منطقه، شهر و کشور می‌دانست. در این ادبیات هرکدام از سه رکن دولت، دانشگاه و صنعت دارای وظایفی خاص بودند تا بتوانند این روند را به بهترین نحو راهبری و مدیریت کنند.

تجربه ایالات متحده در توسعه فناوری خیلی زود توجه سایر کشورها را برای الگوبرداری جلب نمود. تایوان از جمله کشورهایی بود که با توجه به سیاست‌های آمریکایی سردمداران خود، متمایل به استفاده از این الگو شد. هرچند هنوز هم تایوان در سازمان ملل به عنوان کشور مستقل شناخته نمی‌شود و درخواست ثبت این کشور در سازمان ملل تاکنون بارها از سوی چین وتو شده است و هنوز هم بخشی از چین قلمداد می‌شود، لیکن تایوان در برنامه‌ریزی‌ها و هدف‌گذاری‌ها رویکردهایی مستقل از چین را دارد.

یکی از مشکلات اساسی تایوان در سال‌های دهه ۷۰ میلادی، مهاجرت نخبگان و متخصصین این کشور بود. این مهاجرت از آنجا نشأت می‌گرفت که در تایوان پتانسیل‌های کافی برای جذب و اشتغال این متخصصین وجود نداشت و در نتیجه نخبگان ترجیح می‌دادند در منطقه یا کشوری دیگر فعالیت کنند. دولت تایوان با تدوین برنامه‌ای جامع تلاش داشت این روند مهاجرت را متوقف نموده و در نهایت بستر مناسبی برای مهاجرت معکوس نخبگان نیز فراهم آورد. بخش بسیار مهمی از این برنامه، ایجاد پارک‌هایی از نوع پارک‌های علمی و فناوری بود که با ایجاد محیط مناسب برای فعالیت متخصصین و نخبگان، آنها را به بازگشت به تایوان ترغیب نماید. در این برنامه دولت تایوان، کشور را به سه منطقه شمالی، جنوبی و مرکزی تقسیم نمود و در هر منطقه تعدادی پارک علمی یا فناوری را برنامه‌ریزی نمود. در منطقه شمالی، برنامه‌ریزی برای ایجاد شش پارک انجام شد که مدیریت متمرکز آنها بر عهده پارک علمی هسینچو گذاشته شد.

شده است که از جمله آن‌ها می‌توان به ایجاد دفاتر وزارتخانه‌های نفت، انرژی، مخابرات، اقتصاد و همچنین گمرک و پست اشاره نمود.

یکی از امکانات مناسب و لازم که مدیریت پارک هسینچو به خوبی به اهمیت آن پی برده و آن را احداث نموده است، یک مجموعه نمایشگاهی کامل شامل موزه پارک و فضای نمایشگاهی دوره‌ای است. در بخش موزه، تاریخچه ایجاد و توسعه پارک بصورت کاملاً تصویری و با استفاده از نمادهای مناسب به معرض نمایش درآمده است. بازدیدکنندگان در بازدید از این موزه در جریان روند ایجاد و توسعه شهر هسینچو، دلایل و ضرورت ایجاد پارک و تغییرات انجام شده در طی سی سال گذشته پارک قرار می‌گیرند. در این موزه تصاویر گذشته پارک به همراه توضیحات مربوطه در کنار دستاوردهای اولیه شرکت‌های عضو قرار داده شده است. در بخش دیگر که به نمایشگاه اختصاص یافته است، دستاوردهای برگزیده شرکت‌های عضو پارک که قابل عرضه در نمایشگاه بوده‌اند، به بازدیدکنندگان عرضه شده است. در این بخش بازدیدکنندگان می‌توانند به راحتی با محصولات ارائه شده کار کنند و از نحوه عملکرد آن‌ها اطلاعاتی بدست آورند.

از زمان تاسیس پارک علمی هسینچو، دولت حدود ۲/۴ میلیارد دلار در پارک هزینه نموده است. این هزینه‌ها که تنها ۶٪ کل سرمایه‌گذاری انجام شده در پارک را شامل می‌شود و عموماً برای تامین تأسیسات و زیرساخت‌ها، تامین هزینه‌های ستادی و مدیریتی و تامین تسهیلات شهری انجام پذیرفته است، موجب شده است تا محیطی با کیفیت و استانداردهای بالای زندگی برای اهالی پارک علمی هسینچو فراهم گردد. در حال حاضر متوسط مصرف ماهیانه برق در این پارک به حدود ۱/۲ میلیون کیلووات رسیده است. تولید این حجم بالای انرژی الکتریکی، نیازمند مدیریت صحیح و برنامه‌ریزی مناسب مدیریت پارک است؛ خصوصاً آنکه منبع اصلی تامین انرژی عمده شرکت‌های عضو نیز انرژی الکتریکی است. در همین راستا، در سال گذشته حمایت‌هایی انجام پذیرفت که در قالب آن ۱۵ شرکت عضو پارک توانستند انرژی الکتریکی خود را از منابع تجدید پذیر تامین نمایند. بررسی انجام شده در این زمینه نشان داد این اقدام موجب کاهش تولید گاز دی‌اکسید کربن به میزان ۷/۵ میلیون کیلوگرم در سال گذشته گردیده است و لذا مدیریت پارک تلاش دارد تا این روند را توسعه بخشد. در کنار آن، بیش از ۳۰ شرکت عضو پارک از گاز طبیعی استفاده می‌کنند که با تامین ایستگاه تقویت فشار جدید پارک در سال جاری، تعداد این شرکت‌ها افزایش خواهد یافت. در خصوص مصرف آب نیز با توجه به وجود واحدهای صنعتی و مسکونی در پارک، مصرف متوسط روزانه در سال گذشته به رقم ۱۳۰ هزار متر مکعب در روز رسید که روند رو به رشد این میزان بالای تقاضا، موجب گردید علاوه بر برنامه‌ریزی برای تامین آب، یک تیم مشاور برای آموزش و ترویج صرفه‌جویی در مصرف آب در پارک مستقر گردد. مدیریت پارک پیش‌بینی کرده است با استقرار و فعالیت این تیم، سالانه نزدیک به ۷۰ میلیون متر مکعب در مصرف آب صرفه‌جویی شود.

بنابر برنامه‌ریزی اولیه پارک که بنیان‌های آن تا به امروز پایدار مانده است، شرکت‌های عضو پارک علمی هسینچو در حوزه‌های مدارهای مجتمع (IC)، کامپیوتر و تجهیزات جانبی، مخابرات، اپتوالکترونیک، ابزار دقیق و فناوری زیستی فعالیت دارند. تعداد شرکت‌های عضو پارک در حال حاضر ۲۴۰ شرکت است. مدل استقرار شرکت‌ها در پارک نیز بر این اساس تدوین شده است که اصل مالکیت پارک در اختیار دولت باقی بماند. لذا شرکت‌ها زمین را از پارک به مدت ۲۰ سال اجاره نموده و واحدهای خود را در زمین مورد اجاره بنا می‌کنند. در پایان این مدت، در صورت توافق طرفین، قرارداد قابل تمدید خواهد بود. از سوی دیگر، مدیریت پارک دفاتر آماده‌ای را برای استقرار

شرکت‌های فنی و مهندسی در آن بصورت اجاره‌ای تدارک دیده است (چند مستاجر). در کنار این گزینه‌ها، باید به فضاهای آماده و مستقل که عموماً برای استقرار واحدهای صنعتی فناوری پیشرفته ساخته شده است نیز اشاره نمود. در نتیجه مجموعه مدیریتی پارک گزینه‌های متنوعی را برای رفع نیاز طیف گسترده‌ای از شرکت‌های فناور برای حضور و استقرار در پارک علمی هسینچو فراهم نموده است. تعامل مثبت و مزایای پارک علمی هسینچو موجب شده است که در طی ۳۰ سال گذشته هیچ شرکتی از پارک اخراج نشود.

دولت تایوان تلاش نموده است تا با فراهم آوردن انگیزه‌ها و مشوق‌های مناسب یک کسب و کار، زمینه را برای جذب بیشترین تعداد شرکت‌ها از داخل و خارج تایوان ایجاد کند. به همین منظور، شرکت‌های عضو از ۱۷ درصد تخفیف مالیاتی در عملکرد سالیانه برخوردار هستند. ضمن آنکه، همه شرکت‌ها در واردات مواد اولیه مورد نیاز و همین‌طور ماشین‌آلات و تجهیزات مصرفی از پرداخت هرگونه عوارض و مالیات معاف می‌باشند. به این مزیت‌ها که هر کدام، کمکی بسیار بزرگ برای توسعه فعالیت‌های یک شرکت دانش بنیان است، باید کمک‌های بلاعوض دولت تایوان در پروژه‌های تحقیق و توسعه را اضافه نمود. همین مزیت‌ها و کمک‌هاست که موجب شده است حجم سرمایه‌گذاری انجام شده در این پارک توسط شرکت‌ها در سال ۲۰۰۹ به رقم ۳۵/۳ میلیارد دلار برسد و بتوان نشان‌های تجاری معتبر مانند BenQ، Acer، D-Link و Kingston را به عنوان اعضای پارک مشاهده نمود. بر اساس آمار موجود، در سال ۲۰۰۸ بیش از ۲/۵ میلیارد دلار صرف انجام تحقیقات در شرکت‌های عضو پارک علمی هسینچو شده است. این رقم که معادل ۸/۲ درصد درآمد شرکت‌های عضو بوده است، می‌توانست بار بسیار سنگینی بر دوش شرکت‌هایی باشد که پروژه‌های تحقیقاتی را با ضریب خطر بالا به انجام می‌رسانند. لذا دولت تایوان در این زمینه نیز به حمایت از شرکت‌ها پرداخت و از ارقام فوق، ۱۷۵ میلیون دلار به عنوان حمایت‌های دولت در امر تحقیقات به پروژه‌های برتری که مطالعات اولیه مناسبی بر روی آن‌ها انجام پذیرفته بود، پرداخت گردید. در کنار آن، مدیریت پارک از سال ۱۹۸۵ هر ساله جوایز نوآوری را به شرکت‌های برتر اهدا می‌کند. این جوایز که بر اساس نوآوری در محصول و توسعه بازار صادراتی آن ارائه می‌گردد، برای هر شرکت به میزان ۵۰۰ هزار دلار تایوان (تقریباً ۱۵۶۰۰ دلار آمریکا) تعیین شده است. چنانکه در سال گذشته میلادی این جایزه به ۱۱ محصول تعلق گرفت.

در مجموعه ۴۴۰ شرکت مستقر در پارک علمی هسینچو، در پایان سال ۲۰۰۹ معادل ۱۳۲۱۶۱ نفر مشغول به کار بوده‌اند که آمارها نشان از آن دارد که قریب به ۶۰ درصد آن‌ها دارای تحصیلات عالی دانشگاهی هستند. بنابراین، به نظر می‌رسد دولت تایوان در این زمینه به هدف اصلی خود که ایجاد محیطی مناسب برای فعالیت متخصصین بوده است، نایل شده است. شرایط فراهم شده نه تنها موجب جذب متخصصین داخلی تایوان گردیده است، بلکه متخصصین و نیروهای کاری مناسب را از سایر کشورهای جهان به طرف تایوان هدایت نموده است. در حال حاضر با استقرار ۹۶ شرکت خارجی از کشورهای آمریکا، چین، آلمان، ژاپن، بلژیک و ... از مجموع کارکنان شرکت‌های پارک، بیش از ۲/۷ درصد کل کارکنان پارک علمی هسینچو را نیروی کار خارجی تشکیل می‌دهد؛ هرچند این آمار به نسبت سال قبل کاهش نیروی کار خارجی به میزان ۳۴۰ نفر را نشان می‌دهد. تاثیر پارک علمی هسینچو بر فرایند ایجاد اشتغال در شهر هسینچو از آنجا بیشتر خودنمایی می‌کند که بدانیم بیش از ۵۵٪ مشاغل این شهر در داخل پارک استقرار دارند.

برنامه اصلی دولت تایوان برای جذب و بازگشت نخبگان با عنوان "بکارگیری نخبگان فناوری تایوان از خارج از کشور" از سال ۲۰۰۳ رسماً

و تفریحی شاغلین در پارک دارد تا بتواند سطح و کیفیت زندگی آن‌ها را با استانداردهای مطلوب تطابق دهد. برگزاری برنامه‌های مفرح تفریحی و نمایشی، ایجاد امکان تست دوره‌های سلامت برای همه کارکنان، ارائه مطالب ترویجی سلامت، برپایی دوره‌ها و مانورهای امداد و نجات و تهیه بسته‌های فرهنگی و آموزشی برای شاغلین و خانواده‌های آن‌ها از جمله اقداماتی است که مدیریت پارک بر آن تاکید می‌ورزد.

آنچه در سطرهای فوق بیان شد نشان می‌دهد که پارک علمی هسینچو در دوره ۳۰ ساله فعالیت خود توانسته است گام‌های مهم و موثری را برای حمایت از توسعه فناوری در شرکت‌های عضو و منطقه خود بردارد. همکاری‌ها و حمایت‌های دولت تایوان و همچنین شهرداری هسینچو به عنوان دولت محلی، موجب شده است این حمایت‌ها به صورتی کارا و موثر در اختیار این شرکت‌ها قرار گیرد. نتایج بدست آمده از مجموعه پارک علمی هسینچو نشان می‌دهد که دولت تایوان با حمایت از این مجموعه و بردباری لازم، توانسته است تاثیر این رشد فزاینده را بر رفاه عمومی و کیفیت زندگی مردم دریابد و لذا تدارک ویژه‌ای را برای پیشبرد و توسعه پارک‌های فناوری در نقاط مختلف کشور با توجه به برنامه‌ریزی‌ها و نیازهای موجود در نظر گرفته است.

منابع و مأخذ:

۱. گزارش عملکرد سال ۲۰۰۹ پارک علمی هسینچو
۲. پایگاه اینترنتی پارک علمی هسینچو به نشانی www.sipa.gov.tw
۳. مدارک و مستندات اطلاعاتی پارک علمی هسینچو
۴. مصاحبه حضوری با مدیر بین‌الملل پارک علمی هسینچو در تاریخ ۸۹/۶/۱۳

در پارک علمی هسینچو به مرحله اجرا درآمده است. در قالب این برنامه که با هدف مهاجرت معکوس نخبگان تایوانی به کشور خودشان انجام می‌شود، نشست‌های کاربردی برای این افراد فراهم می‌شود. در آخرین مورد از این برنامه‌ها که ریاست آن را معاون رییس‌جمهور تایوان بر عهده داشت، ۶ موسسه تحقیقاتی و ۱۹ شرکت عضو پارک به معرفی خود برای متخصصین تایوانی شاغل در دره سیلیکون، دالاس، شیکاگو و بوستون پرداختند. شایان ذکر است تاکنون با اجرای این برنامه ۴۵۰۰ متخصص تایوانی به کشور خود بازگشته‌اند.

درآمد کل شرکت‌های عضو پارک از رقم ۲/۴ میلیارد دلار در سال ابتدای فعالیت پارک به ۳۵/۸ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۷ افزایش یافته است. این رقم در سال ۲۰۰۹ و با توجه به بروز بحران مالی جهانی با اندکی کاهش به ۲۷/۶ میلیارد دلار رسیده است. با توجه به آنکه حدود ۸۰٪ شرکت‌های عضو پارک در حوزه مدارهای مجتمع و اپتوالکترونیک فعالیت دارند، بدیهی است که بخش عمده‌ای از درآمد مذکور نیز به اینگونه شرکت‌ها اختصاص داشته باشد. به نحوی که ۱۹/۲ میلیارد دلار از این درآمد به مدارهای مجتمع و ۵/۴ میلیارد دلار آن به اپتوالکترونیک مربوط می‌شود. این آمارهای اعجاب انگیز بدان معناست که در سال ۲۰۰۹ بیش از ۶۶٪ بازار مدارهای مجتمع جهان در اختیار پارک علمی هسینچو بوده و از این لحاظ رتبه نخست را در سراسر جهان دارا می‌باشد. در گزارشی که هر ساله نشست جهانی اقتصاد منتشر می‌کند، تایوان رتبه نخست را در ایجاد خوشه‌های صنعتی رقابت‌پذیر در میان کشورهای جهان در سال ۲۰۰۹ به خود اختصاص داده و از این حیث از کشورهای صاحب نامی چون آمریکا و ژاپن پیشی گرفته است.

در عرصه همکاری‌های بین‌المللی، پارک علمی هسینچو به عنوان یکی از موفق‌ترین پارک‌های علمی جهان شناخته می‌شود. علاوه بر عضویت در انجمن جهانی پارک‌های علمی (IASP) که پرسابقه‌ترین و بزرگ‌ترین تشکل پارک‌های علمی است، این پارک عضو انجمن جهانی شهرهای علمی (WTA) و انجمن آسیایی پارک‌های علمی (ASPA) نیز می‌باشد و از این طریق توانسته است شبکه ارتباطی خود را با پارک‌های فناوری و مراکز تحقیقاتی و علمی سراسر جهان توسعه دهد. پارک در حال حاضر با ۲۴ پارک علمی و فناوری از ۱۳ کشور جهان همکاری و پیمان خواهرخواندگی دارد و برای توسعه این همکاری‌ها تاکنون میزبان کنفرانس‌ها و برنامه‌های بین‌المللی متعدد از جمله کنفرانس سالانه انجمن جهانی پارک‌های علمی، مجمع عمومی دو سالانه انجمن جهانی شهرهای علمی و بسیاری برنامه‌های دیگر بوده است. همچنین مدیریت پارک برنامه‌های حضور در نمایشگاه‌های خارجی به همراه شرکت‌های عضو را در دستور کار خود دارد و هر ساله تعدادی از شرکت‌های عضو را به نمایشگاه‌های خارجی اعزام می‌نماید.

دسترسی‌های مناسب و سهل پارک علمی هسینچو از جمله نکات مهم و مثبت و از مزیت‌های اصلی این پارک است. فاصله کوتاه تا پایتخت و همچنین فرودگاه بین‌المللی و همچنین قرار داشتن در مسیر شبکه ریلی سراسری تایوان، رسیدن به پارک علمی هسینچو را برای بازدیدکنندگان و مراجعین براحتی فراهم آورده است. همچنین امکانات مناسبی که شهرداری هسینچو برای رفت و آمد از نقاط مختلف شهر به پارک فراهم نموده است، این دسترسی را برای پرسنل شرکت‌ها و کارکنان شاغل در پارک امکان‌پذیر ساخته است. بر اساس آمار موجود در سال گذشته میلادی بطور متوسط روزانه ۳۷۲۲ نفر از وسایل نقلیه عمومی برای تردد به پارک استفاده نموده‌اند. در همین مدت بیش از ۱۱۶۰۰ نفر نیز از پارک بازدید کرده‌اند که از این تعداد، ۳۳ درصد بازدیدکنندگان خارجی بوده‌اند.

مدیریت پارک علاوه بر همه موارد ذکر شده، توجه ویژه‌ای به امور رفاهی